

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี ได้ศึกษาจากตัวอย่างจำนวนรวมทั้งสิ้น 116 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และการรับรู้ข่าวสารของตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ตอนที่ 2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียนศึกษาเฉพาะกรณีตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม และการรับรู้ข่าวสารของตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ผลจากการสัมภาษณ์ตัวแทนครัวเรือน จำนวน 116 คน เกี่ยวกับข้อมูลตัวแทนครัวเรือนสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคม การรับทราบข่าวสาร สภาพแวดล้อมปัจจุบันและทัศนคติที่มีต่อโครงการ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 3 กล่าวคือ

1. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

1.1 ลักษณะของตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ตัวอย่างที่ทำการศึกษา เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.9 และเพศชาย ร้อยละ 49.1 ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครัวเรือน (ร้อยละ 42.2) รองลงมาเป็นคู่สมรส (ร้อยละ 34.5) เป็นผู้อาศัย (ร้อยละ 12.1) เป็นบุตร / ธิดา (ร้อยละ 11.3) และเป็นบิดา/มารดา (ร้อยละ 0.9) ผู้ให้สัมภาษณ์มีอายุเฉลี่ยประมาณ 46 ปี ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีร้อยละ 28.4 รองลงมา (ร้อยละ 23.3) มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ผู้ที่อายุน้อยที่สุด คือ 18 ปี และอายุสูงสุด 78 ปี ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.3) ทำการสมรสแล้ว และร้อยละ 20.7 เป็นโสด จำนวนประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.4) เป็นครอบครัวขนาดกลาง มีสมาชิกในครัวเรือนประมาณ 4-6 คน รองลงมา (ร้อยละ 34.5) มีสมาชิกในครัวเรือน 1-3 คน และที่เหลือ ร้อยละ 12.1 มีสมาชิกในครัวเรือน 7-9 คน

1.2 ระดับการศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.6) จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.4) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) (ร้อยละ 13.8) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) (ร้อยละ 9.5) สำหรับระดับปวช./ปวส./อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี (มีสัดส่วนร้อยละ 7.8 เท่ากัน) ระดับประถมศึกษา (ป.6) (ร้อยละ 6) ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีเพียงร้อยละ 1.7 และระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 0.9)

1.3 ภูมิสำเนา

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81) อยู่ในพื้นที่ตั้งแต่เกิด ที่เหลือร้อยละ 19 ย้ายมาจากที่อื่น ส่วนใหญ่ย้ายมาจากจังหวัดเดียวกัน เมื่อถามถึงระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ ร้อยละ 45.5 อาศัยอยู่น้อยกว่า 10 ปี รองลงมาอาศัยอยู่เป็นเวลา 11-20 ปี (ร้อยละ 31.8) และอาศัยอยู่มากกว่า 30 ปี (ร้อยละ 13.6) เมื่อถามถึงสาเหตุของการย้ายถิ่น ร้อยละ 63.6 ย้ายตามครอบครัวหรือแต่งงาน รองลงมา ร้อยละ 31.8 ย้ายมาเพื่อประกอบอาชีพ และ ร้อยละ 4.5 ย้ายมาเพื่อหาที่อยู่ใหม่ และเมื่อถาม

ถึงความต้องการย้ายที่อยู่ในอนาคต พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.2 ไม่ต้องการย้ายที่อยู่ใหม่อีก เหตุผลคือเป็นบ้านเกิด (ร้อยละ 67.2) มีแหล่งที่อยู่ที่ดี (ร้อยละ 19) อาศัยอยู่มานาน (ร้อยละ 4.3) และมีอาชีพ / ที่ดินทำกินมั่นคงดี (ร้อยละ 1.7)

1.4 การประกอบอาชีพ

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ร้อยละ 41.4 ประกอบอาชีพหลัก คือ ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 33.6 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และที่เหลือร้อยละ 15.5 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เมื่อถามถึงการประกอบอาชีพรองประมาณ 3 ใน 4 ตอบว่าไม่มีการประกอบอาชีพรอง ที่เหลือประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 9.5) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 7.8) และ เกษตรกรรม (ร้อยละ 6) ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 90.5 ไม่มีปัญหาในการประกอบอาชีพ สำหรับผู้ที่ตอบว่ามีปัญหา ได้ระบุปัญหาในเรื่องนี้ไม่เพียงพอในการทำเกษตรกรรม มีคู่แข่งทางการค้ามากขึ้น ไม่มีที่ดินทำกิน มีความรู้น้อยกว่าตำแหน่งงานที่ต้องการ และค่าแรงในการจ้างแรงงานแพงเกินไป

1.5 รายได้และรายจ่าย

ประมาณครึ่งหนึ่งของตัวอย่างที่ทำการศึกษา (ร้อยละ 54.3) มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 5,001-8,000 บาท รองลงมา (ร้อยละ 15.5) มีรายได้มาประมาณ 8,001-10,000 บาท และอีกร้อยละ 14.7 มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท รายได้ของครัวเรือนโดยเฉลี่ย คือ 10,810.34 บาท ส่วนรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนนั้น พบว่า ร้อยละ 60.3 มีรายจ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท รองลงมา (ร้อยละ 19) มีรายจ่ายประมาณ 5,001-8,000 บาท ร้อยละ 6.9 มีรายจ่ายประมาณ 8,001-10,000 บาท และอีกร้อยละ 6.9 มีรายจ่ายมากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน โดยเฉลี่ยรายจ่ายของครัวเรือน คือ 6,775.86 บาท

1.6 ลักษณะที่พักอาศัยและการถือครองที่ดิน

ตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้จำนวน ร้อยละ 71.6 มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง รองลงมา ร้อยละ 26.7 เป็นผู้อาศัย และเช่าร้อยละ 1.7 เมื่อถามถึงการใช้จ่ายจากอาคารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.2) ใช้เป็นที่พักอาศัย รองลงมา ร้อยละ 21.6 ใช้เป็นที่พักอาศัยและประกอบการค้า ส่วนที่เหลือร้อยละ 11.2 ใช้เป็นที่ประกอบการค้า เกี่ยวกับลักษณะอาคารที่พัก ร้อยละ 27.6 เป็นบ้านไม้ชั้นเดียว

และอีกร้อยละ 25 เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น ที่เหลือเป็นบ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ (ร้อยละ 23.3) บ้านตึก (ร้อยละ 23.3) และอีกร้อยละ 1.7 เป็นห้องแถวไม้

เมื่อถามถึงที่ดินทำกิน พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.2) ไม่มีที่ดินทำกิน และอีกร้อยละ 44.8 มีที่ดินทำกิน ซึ่งร้อยละ 36.2 เป็นที่ดินของตนเอง ร้อยละ 7.8 เป็นที่ดินเช่าทำกิน และร้อยละ 0.9 ให้ใช้ที่ดินทำฟรี และกรณีที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีขนาดที่ดินทำกินโดยเฉลี่ยประมาณ 9 ไร่

1.7 แหล่งน้ำดื่ม - น้ำใช้ และแหล่งน้ำใช้เพื่อการเกษตร

ผลการศึกษาปรากฏว่า ร้อยละ 57.7 ใช้น้ำฝนเป็นแหล่งน้ำดื่มของครัวเรือน รองลงมา (ร้อยละ 26.1) ใช้น้ำดื่มบรรจุขวด และอีกร้อยละ 14.1 ใช้น้ำประปา และบริโภคโดยไม่มีการทำความสะอาดก่อนนำมาดื่ม มีเพียงร้อยละ 14.7 ที่ตอบว่านำไปต้มและกรองก่อนนำมาดื่ม และจำนวนเพียงร้อยละ 2.6 มีปัญหาน้ำดื่มไม่สะอาดมีตะกอน

สำหรับแหล่งน้ำใช้ของครัวเรือน ร้อยละ 81.3 ใช้น้ำประปาและอีกร้อยละ 8.9 ใช้น้ำบาดาล และจำนวนเพียงร้อยละ 3.4 พบว่า มีปัญหาเรื่องน้ำใช้ไม่สะอาดมีตะกอน และน้ำไม่ค่อยไหล

ส่วนน้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรกรรม ร้อยละ 64.4 ใช้วิธีการสูบน้ำหรือปั๊มจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ / ลำคลอง ในบริเวณใกล้เคียง ที่เหลือใช้น้ำจากคลองชลประทาน (ร้อยละ 20.3) น้ำบาดาล (ร้อยละ 8.5) สระน้ำในไร่นา / นา และน้ำบ่อน้ำ (ร้อยละ 3.4) ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ร้อยละ 50 มีปัญหาปริมาณน้ำไม่เพียงพอกับความต้องการ โดยเฉพาะในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน และ เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม

ตารางที่ 3 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะประชากร		
ชาย	57	49.1
หญิง	59	5
รวม	116	100.0
อายุ		
18-30 ปี	19	16.4
31-40 ปี	18	15.5
41-50 ปี	33	28.4
51-60 ปี	27	23.3
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	19	16.4
รวม	116	100.0
	$\bar{x}$	45.80
สถานภาพสมรส		
โสด	24	20.7
สมรส	92	79.3
รวม	116	100.0
สถานภาพในครัวเรือน		
หัวหน้าครัวเรือน	49	42.2
คู่สมรส	40	34.5
บุตร / ธิดา	12	10.3
บิดา / มารดา	1	0.9
ผู้อาศัย	14	12.1
รวม	116	100.0
จำนวนสมาชิกภายในครัวเรือน		

1-3 คน	40	34.5
4-6 คน	62	53.4
7-9 คน	14	12.1
รวม	116	100.0
	$\bar{x}$	4.28

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	1.7
ประถมศึกษา (ป.4)	61	52.6
ประถมศึกษา (ป.6)	7	6.0
มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)	16	13.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	11	9.5
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	9	7.8
ปริญญาตรี	9	7.8
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.9
รวม	116	100.0
<u>ภูมิลำเนา</u>		
เกิดที่นี่	94	81.0
ย้ายมาจากที่อื่น	22	19.0
ระบุ : ในจังหวัดนี้	13	11.2
: ต่างจังหวัด	9	7.8
รวม	116	100.0
<u>ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ที่นี่</u>		
น้อยกว่า 10 ปี	10	45.5
11-20 ปี	7	31.8
21-30 ปี	2	9.1
มากกว่า 30 ปี	3	13.6
รวม	22	100.0
<u>สาเหตุการย้ายถิ่น</u>		

ย้ายติดตามครอบครัว/แต่งงาน	14	63.6
ย้ายเพื่อประกอบอาชีพ	7	31.8
ย้ายเพื่อหาที่อยู่ใหม่	1	4.5
รวม	22	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ความต้องการย้ายถิ่นในอนาคต</u>		
ต้องการ	1	0.9
เพราะ : หางานทำในอนาคต	1	0.9
ไม่ต้องการ	107	92.2
เพราะ : เกิดที่นี่	78	67.2
: อาศัยอยู่มานาน	5	4.3
: มีอาชีพ/ที่ดินทำกินมั่นคง	2	1.7
: มีแหล่งที่อยู่ดี	22	19.0
ไม่แน่ใจ	8	6.9
เพราะ : ต้องการหางานใหม่	8	6.9
รวม	116	100.0
<u>อาชีพหลัก</u>		
เกษตรกรรม	18	15.5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	48	41.4
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	8	6.9
รับจ้างทั่วไป	39	33.6
ลูกจ้างโรงงาน	3	2.6
รวม	116	100.0
<u>อาชีพรอง</u>		
ไม่มี	89	76.7

เกษตรกรรม	7	6.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	9	7.8
รับจ้างทั่วไป	11	9.5
รวม	116	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพ</u>		
ไม่มี	105	90.5
มี	11	9.5
สาเหตุ : ไม่มีที่ดินทำกิน	2	1.7
: ความรู้น้อยกว่าตำแหน่งที่ต้องการรับ	1	0.9
: ค่าแรงในการจ้างแรงงานแพงเกินไป	1	0.9
: น้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร	4	3.4
: มีร้านค้ามากขึ้น	3	2.6
รวม	116	100.0
<u>รายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน</u>		
น้อยกว่า 5,000 บาท	2	1.7
5,001-8,000 บาท	63	54.3
8,001-10,000 บาท	18	15.5
10,001-13,000 บาท	12	10.3
13,001-15,000 บาท	4	3.4
มากกว่า 15,000 บาท	17	14.7
รวม	116	100.0
	$\bar{x}$ 10,810.34	
<u>รายจ่ายของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน</u>		
น้อยกว่า 5,000 บาท	70	60.3
5,001-8,000 บาท	22	19.0

8,001-10,000 บาท	8	6.9
10,001-13,000 บาท	3	2.6
13,001-15,000 บาท	5	4.3
มากกว่า 15,000 บาท	8	6.9
รวม	116	100.0
	$\bar{x}$	6,775.86

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ความเป็นเจ้าของบ้านพักอาศัย</u>		
เป็นเจ้าของ	83	71.6
เช่า	2	1.7
เป็นผู้อาศัย	31	26.7
รวม	116	100.0
<u>การใช้ประโยชน์จากอาคาร</u>		
ที่พักอาศัย	78	67.2
ประกอบการค้า	13	11.2
ที่พักอาศัยและประกอบการค้า	25	21.6
รวม	116	100.0
<u>ลักษณะอาคาร</u>		
บ้านไม้ชั้นเดียว	32	27.6
บ้านไม้ 2 ชั้น	29	25.0
บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้	27	23.3
บ้านตึก	26	22.4
ห้องแถวไม้	2	1.7
รวม	116	100.0
<u>สิทธิและลักษณะการถือครองที่ดิน</u>		

ไม่มีที่ดินทำกิน	64	55.2
มีที่ดินทำกิน	52	44.8
ประเภทที่ดิน : เป็นของตนเอง	42	36.2
: เช่า	9	7.8
: ให้ทำฟรี	1	0.9
รวม	116	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขนาดการถือครองพื้นที่ทำกิน		
1-10 ไร่	39	75.0
11-20 ไร่	10	19.2
มากกว่า 20 ไร่	3	5.8
รวม	52	100.0
	$\bar{x}$	9.3585
แหล่งน้ำดื่มของครัวเรือน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
น้ำฝน	82	57.7
น้ำบาดาล	3	2.1
น้ำประปา	20	14.1
น้ำดื่มบรรจุขวด	37	26.1
รวม	142	100.0
วิธีทำน้ำให้สะอาดก่อนนำมาดื่ม		
ไม่มี	82	70.7
กรอง	17	14.7
ต้ม	17	14.7
รวม	116	100.0

ปัญหาเกี่ยวกับน้ำดื่ม

ไม่มี	113	97.4
มี	3	2.6
เพราะ : น้ำไม่สะอาดมีตะกอน	3	2.6
รวม	116	100.0

แหล่งน้ำใช้ของครัวเรือน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

น้ำฝน	7	5.7
น้ำบ่อตื้น	1	0.8

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>แหล่งน้ำใช้ของครัวเรือน (ต่อ) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
น้ำบาดาล	11	8.9
น้ำประปา	100	81.3
น้ำในแม่น้ำ / ลำคลอง	4	3.3
รวม	123	100.0

ปัญหาเกี่ยวกับน้ำใช้

ไม่มี	112	96.6
มี	4	3.4
เพราะ : น้ำไม่สะอาดมีตะกอน	2	1.7
: น้ำไม่ค่อยไหล	2	1.7
รวม	116	100.0

แหล่งน้ำใช้เพื่อการเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ / ลำคลอง	38	64.4
น้ำบ่อตื้น	2	3.4
น้ำบาดาล	5	8.5
สระน้ำในไร่ / นา	2	3.4

น้ำจากชลประทาน	12	20.3
รวม	59	100.0
นำมาใช้โดย: สูบ / ปัม มาใช้	52	100.0
รวม	52	100.0
<u>ปัญหาเกี่ยวกับน้ำใช้เพื่อการเกษตร</u>		
ไม่มี	26	50.0
เพราะ : มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	26	50.0
มี	26	50.0
เพราะ : มีน้ำใช้ไม่เพียงพอ	26	50.0
รวม	52	100.0

2. ปัญหาในชุมชน

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้า

ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 81 ไม่มีปัญหาเรื่องการใช้ไฟฟ้า เนื่องจากระบบไฟฟ้าเป็นปกติดี อีกร้อยละ 12.8 มีปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย โดยเฉพาะเวลาฝนตกหนัก ที่เหลือมีปัญหาขาดไฟฟ้าส่องสว่างริมทาง (ร้อยละ 4.3) และไฟฟ้าไม่ทั่วถึง (ร้อยละ 2.6) รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้า</u>		
ไม่มี	94	80.3
เพราะ : ไฟฟ้าเป็นปกติดี	94	80.3
มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	23	19.7
เพราะ : ไฟฟ้าไม่ทั่วถึง	3	2.6
: ขาดไฟฟ้าส่องสว่างริมทาง	5	4.3
: ไฟฟ้าดับบ่อย	15	12.8

รวม

117

100.0

2.2 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน

2.2.1 สภาพแวดล้อมปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 71.6 ตอบว่าไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แต่อีกร้อยละ 28.4 พบว่ามีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และปัญหาที่ครัวเรือนได้รับผลกระทบมากที่สุดในปัจจุบันคือ ปัญหาฝุ่นละออง (ร้อยละ 23.3) รองลงมาคือ เสียงดัง (ร้อยละ 6) กลิ่นเหม็นและขยะมูลฝอย (ร้อยละ 3.4 เท่ากัน) และปัญหาน้ำเสีย (ร้อยละ 1.7) รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 5

2.2.1.1 ปัญหาฝุ่นละออง

เมื่อถามถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาฝุ่นละออง ร้อยละ 66.7 ตอบว่ามีสาเหตุจากการจราจร อีกร้อยละ 33.3 ตอบว่ามีสาเหตุจาก โรงสีข้าวในพื้นที่ ความรุนแรงของผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และได้รับผลกระทบนาน ๆ ครั้ง

2.2.1.2 ปัญหาเสียงดัง

สาเหตุของปัญหาเสียงดังที่เกิดขึ้นในชุมชน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.4) ตอบว่ามาจากโรงสีข้าวในพื้นที่ อีกร้อยละ 28.6 คิดว่ามีสาเหตุจากการจราจรบนท้องถนน ความรุนแรงของผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และได้รับผลกระทบนาน ๆ ครั้ง

2.2.1.3 ปัญหากลิ่นเหม็น

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนครึ่งหนึ่งตอบว่า ปัญหากลิ่นเหม็น มีสาเหตุจากโรงสีข้าวในพื้นที่ ที่เหลือคิดว่ามีสาเหตุจากกองขยะ (ร้อยละ 25) และท่อระบายน้ำในชุมชน (ร้อยละ 25) ความรุนแรงของผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

2.2.1.4 ปัญหาขยะมูลฝอย

ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนตอบว่า ได้รับผลกระทบจากกองขยะในชุมชน ความรุนแรงของผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และได้รับผลกระทบตลอดเวลา

2.2.1.5 ปัญหาน้ำเสีย

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) ตอบว่า ปัญหาน้ำเสียที่เกิดขึ้นในชุมชนนั้น เกิดจากโรงงานผลิตถุงมือและอีก ร้อยละ 50 เกิดจากชุมชน ความรุนแรงของผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และมีบางส่วนได้รับผลกระทบไม่แน่นอนและบางส่วนระบุว่าได้รับผลกระทบนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 5 ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่ทำการศึกษา

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน		
ไม่มี	83	71.6
มี	33	28.4
รวม	116	100.0
2. ผู้เฒ่า		
ไม่มี	89	76.7
มี	27	23.3
รวม	116	100.0
แหล่งที่มา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โรงสีข้าวในพื้นที่	9	33.3
การจราจร	18	66.7
รวม	27	100.0
ระดับผลกระทบความรุนแรง		
น้อย	3	2.6

ปานกลาง	18	15.5
มาก	6	5.2
รวม	27	100.0

ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ

ไม่แน่นอน	6	5.2
นาน ๆ ครั้ง	16	13.8
ตลอดเวลา	5	4.3
รวม	27	100.0

3. กลิ่นเหม็น

ไม่มี	112	96.6
มี	4	3.4
รวม	116	100.0

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งที่มา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โรงสีข้าวในพื้นที่	2	50.0
กองขยะ	1	25.0
ท่อระบายน้ำ	1	25.0
รวม	4	100.00
ระดับผลกระทบความรุนแรง		
น้อย	0	0.0
ปานกลาง	3	75.0
มาก	1	25.0
รวม	4	100.0
ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ		
ไม่แน่นอน	0	0.0

นาน ๆ ครั้ง	2	50.0
ตลอดเวลา	2	50.0
รวม	4	100.0
4. น้ำเสีย		
ไม่มี	114	98.3
มี	2	1.7
รวม	116	100.0
แหล่งที่มา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โรงงานผลิตถุงมือ	1	50.0
ชุมชน	1	50.0
รวม	2	100.0

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับผลกระทบความรุนแรง		
น้อย	0	0.0
ปานกลาง	2	100.0
มาก	0	0.0
รวม	2	100.0
ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ		
ไม่แน่นอน	1	50.0
นาน ๆ ครั้ง	1	50.0
ตลอดเวลา	0	0.0
รวม	2	100.0
5. เสียงดัง		
ไม่มี	109	94.0

มี	7	6.0
รวม	116	100.0
แหล่งที่มา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โรงสีข้าวในพื้นที่	5	71.4
การจราจร (รถยนต์)	2	28.6
รวม	7	100.0
ระดับผลกระทบความรุนแรง		
น้อย	0	0.0
ปานกลาง	7	100.0
มาก	0	0.0
รวม	7	100.0

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ		
ไม่แน่นอน	1	14.3
นาน ๆ ครั้ง	5	71.4
ตลอดเวลา	1	14.3
รวม	7	100.0
6. ขยะมูลฝอย		
ไม่มี	112	96.6
มี	4	3.4
รวม	116	
แหล่งที่มา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
กองขยะ	4	100.0
รวม	4	100.0

ระดับผลกระทบความรุนแรง		
น้อย	0	0.0
ปานกลาง	4	100.0
มาก	0	0.0
รวม	4	100.0
ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ		
ไม่แน่นอน	1	25.0
นาน ๆ ครั้ง	1	25.0
ตลอดเวลา	2	50.0
รวม	4	100.0
7. เกษตรกรรม		
ไม่มี	116	100.0
มี	0	0.0
รวม	116	100.0

3. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

3.1 การรับทราบข่าวสาร

การรับทราบข้อมูลข่าวสารทั่วไปของคนในชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนได้เช่นเดียวกัน ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 37.5 ทราบข้อมูลข่าวสารทั่วไปจากโทรทัศน์ ร้อยละ 19.6 ทราบจากวิทยุ และร้อยละ 17.6 ทราบจากสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ ไปสเตอร์ และแผ่นพับ นอกจากนี้ยังมีแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้แก่ ผู้นำชุมชน (ร้อยละ 10) เพื่อนบ้าน (ร้อยละ 9.3) เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 4) และกรรมการหมู่บ้าน (ร้อยละ 2)

ส่วนแหล่งข้อมูลภายในชุมชน พบว่า ร้อยละ 43.3 ทราบจากเสียงตามสาย / หอกระจายเสียงประจำหมู่บ้าน ร้อยละ 22.7 ทราบจากผู้นำชุมชน และร้อยละ 18.6 ทราบจากเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ยังมีแหล่งข้อมูลอื่น ๆ คือ สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ ไปสเตอร์ และแผ่นพับ (ร้อยละ 5.7)

ข่าวที่ตีพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (ร้อยละ 4) เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 3.6) และกรรมการหมู่บ้าน (ร้อยละ 2)

เกี่ยวกับรูปแบบการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่คาดว่าชุมชนจะได้รับทราบข่าวสารมากที่สุดนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 55.2 ตอบว่า ควรใช้วิธีการเผยแพร่ทางเสียงตามสาย/หอกระจายเสียงประจำหมู่บ้าน รองลงมา ร้อยละ 25 ควรเผยแพร่ผ่านโทรทัศน์ และร้อยละ 12.1 ควรเผยแพร่ผ่านผู้นำชุมชน นอกจากนี้วิธีการดังกล่าวข้างต้น ยังมีการเผยแพร่ด้วยวิธีอื่น ๆ อีกเช่น การบอกกล่าวต่อกันโดยเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 5.2) เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 1.7) และวิทยุ (ร้อยละ 0.9)

ความถี่ของการรับทราบข้อมูลข่าวสารในชุมชน ผู้ให้สัมภาษณ์ (ร้อยละ 51.7) ตอบว่ารับทราบข่าวสารทุกวัน รองลงมา (ร้อยละ 26.7) ได้รับทราบข่าวสารแทบทุกวัน ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 21.6) ตอบว่า นาน ๆ ครั้งจะได้รับทราบข่าวสาร รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเรื่องการรับข้อมูลข่าวสาร

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งข้อมูลในการรับทราบข่าวทั่วไปของชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โทรทัศน์	113	37.5
วิทยุ	59	19.6
เพื่อนบ้าน	28	9.3
ผู้นำชุมชน	30	10.0
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	12	4.0
กรรมการหมู่บ้าน	6	2.0
สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ / โปสเตอร์ / แผ่นพับ)	53	17.6
รวม	301	100.0

แหล่งข้อมูลการรับทราบข่าวภายในชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เสียงตามสาย / หอกระจายเสียงประจำหมู่บ้าน	107	43.3
ข่าวที่ติดประกาศประจำหมู่บ้าน	10	4.0
ผู้นำชุมชน	56	22.7
กรรมการหมู่บ้าน	5	2.0
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	9	3.6
เพื่อนบ้าน	46	18.6
สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ / โปสเตอร์ / แผ่นพับ)	14	5.7
รวม	247	100.0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>วิธีการเผยแพร่ข่าวที่คิดว่าชุมชนจะรับทราบได้มากที่สุด</u>		
เสียงตามสาย / หอกระจายเสียงประจำหมู่บ้าน	64	55.2
ผู้นำชุมชน	14	12.1
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	2	1.7
เพื่อนบ้าน	6	5.2
โทรทัศน์	29	25.0
วิทยุ	1	0.9
รวม	116	100.0
<u>การรับทราบข้อมูลข่าวสารในชุมชนต่อสัปดาห์</u>		
นาน ๆ ครั้ง	25	21.6

แทบทุกวัน	31	26.7
ทุกวัน	60	51.7
รวม	116	100.0

3.2 การมีส่วนร่วมของครัวเรือนต่อกิจกรรมของชุมชน

ตารางที่ 7 แสดงผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของครัวเรือนต่อกิจกรรมของชุมชน ปรากฏว่า ร้อยละ 73.3 มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของชุมชนในลักษณะนาน ๆ ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 10.3 เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนแทบทุกวัน และร้อยละ 4.3 เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนทุกวัน ส่วนที่เหลือร้อยละ 12.1 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน เมื่อถามถึงกลุ่ม/สมาชิกของชุมชน ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ 72.4 ตอบว่าเป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนเงินล้าน ร้อยละ 21.6 เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ ร้อยละ 2.6 เป็นสมาชิกกลุ่มอบต. และส่วนที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่มกลุ่มอสม. (ร้อยละ 1.7) กลุ่มโครงการหลวง (ร้อยละ 0.9) และกลุ่มเกษตรกร (ร้อยละ 0.9) เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือเวทีสมาคมของชุมชน ร้อยละ 77.6 ตอบว่าจัดโดยผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 8.6 จัดโดยกรรมการหมู่บ้าน ส่วนที่เหลือจัดโดยอบต. (ร้อยละ 6.9) เทศบาล (ร้อยละ 5.2) และ อสม. (ร้อยละ 1.7) เมื่อถามถึงความถี่ในการจัดกิจกรรม ร้อยละ 67.2 ตอบว่ามีการจัดกิจกรรมเดือนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 26.7 ตอบว่าจัดกิจกรรม 2 เดือนต่อครั้ง และอีกร้อยละ 6 ตอบว่า มีการจัดกิจกรรม 3 เดือนต่อครั้ง

เมื่อถามเกี่ยวกับการรับทราบข่าวหรือได้รับความรู้จากการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล (โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียน) พบว่า ร้อยละ 59.5 ไม่เคยรับทราบเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียนมาก่อน ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 40.5 เคยรับทราบหรือได้รับความรู้จากการประชาสัมพันธ์โครงการฯ มาก่อน จากเจ้าหน้าที่โครงการ ผู้นำชุมชน / กรรมการหมู่บ้าน เพื่อนบ้าน และโทรทัศน์

ตารางที่ 7 การมีส่วนร่วมของตัวอย่างที่ทำการศึกษา

การมีส่วนร่วม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อกิจกรรมในชุมชน		
ไม่เคย	14	12.1
นาน ๆ ครั้ง	85	73.3
แทบทุกวัน	12	10.3

ทุกวัน	5	4.3
รวม	116	100.0
<u>การรวมกลุ่ม / สมาชิกในชุมชน</u>		
มี	116	100.0
ได้แก่ :		
กลุ่มเกษตรกร	1	0.9
กลุ่มโครงการหลวง	1	0.9
กลุ่ม อบต.	3	2.6
กลุ่มกองทุนเงินล้าน	84	72.4
กลุ่ม อสม.	2	1.7
กลุ่มออมทรัพย์	25	21.6
รวม	116	100.0
<u>การจัดเวทีสมาคม / การรวมกลุ่มสมาชิกในชุมชน</u>		
มี	116	100.0
จำนวนการจัดกิจกรรม:		
1 ครั้ง/เดือน	78	67.2
2 ครั้ง/เดือน	31	26.7
3 ครั้ง/เดือน	7	6.0
รวม	116	100.0

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การมีส่วนร่วม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>การจัดเวทีสมาคม / การรวมกลุ่มสมาชิกในชุมชน</u>		
จัดกิจกรรมโดย :		
เทศบาล	6	5.2
กรรมการหมู่บ้าน	10	8.6
อบต.	8	6.9
อสม.	2	1.7
ผู้ใหญ่บ้าน	90	77.6
รวม	116	100.0

การรับทราบข่าวหรือได้รับความรู้จากการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้าจาก

เชื้อเพลิงชีวมวล

ไม่ทราบ	69	59.5
ทราบ	47	40.5
แหล่งข้อมูล: โทรทัศน์	8	11.0
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) วิทยุ	1	1.4
ผู้นำชุมชน / กรรมการหมู่บ้าน	14	19.2
เพื่อนบ้าน	14	19.2
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น อบต. / ปลัดอำเภอ เป็นต้น	4	5.5
เจ้าหน้าที่โครงการ (บริษัทเอกชน)	26	35.6
สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ / โปสเตอร์ / แผ่นพับ)	6	8.2
รวม	116	100.0

ตอนที่ 2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน

ผลการสัมภาษณ์ตัวอย่างที่ทำการศึกษเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน(ตารางที่ 8) ปรากฏว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.7) ตอบว่า ทราบมาบ้างว่าพลังงานหมุนเวียน เป็นพลังงานที่สามารถนำกลับมาใช้ทดแทนได้ ได้แก่ ไม้ ฟืน แกลบขาน อ้อย น้ำ แสงอาทิตย์ ความร้อนใต้พิภพ ลมและคลื่น เป็นต้น ร้อยละ 44.8 ตอบว่า ทราบมาบ้างว่าพลังงานสิ้นเปลืองเป็นพลังงานที่ใช้แล้วหมดไป ไม่สามารถนำกลับมาใช้ทดแทนได้ เช่น ถ่านหิน หินน้ำมัน น้ำมันดิบ น้ำมันเชื้อเพลิง แก๊สธรรมชาติและนิวเคลียร์ เป็นต้น ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 43.1 ตอบว่าทราบมาบ้างเมื่อถามถึงวัตถุดิบที่ใช้ผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย เช่น แก๊สธรรมชาติ ถ่านหิน

มีราคาแพง และร้อยละ 35.3 ตอบว่า มีปริมาณไม่เพียงพอ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และ (ร้อยละ 42.2) ตอบว่าทราบมาบ้างว่าประเทศไทยต้องนำเข้าถ่านหิน น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เพื่อใช้ผลิตไฟฟ้า ทำให้มีปัญหาขาดดุลทางการค้า

ส่วนความเห็นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนในประเทศอื่น ๆ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 46.6 ให้ความเห็นว่าทราบมาบ้างว่าภาครัฐมีความจำเป็นต้องจัดหาพลังงานทางเลือก เพราะมีประชากรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.8 ระบุว่า ทราบมาบ้างเรื่องการใช้แกลบ ชานอ้อย เศษไม้ เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า ทำให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าเชื้อเพลิงประเภทน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ หรือถ่านหิน เมื่อถามถึงว่ารัฐบาลมีการรณรงค์ให้นำพลังงานหมุนเวียน (แกลบ ชานอ้อย ชังข้าวโพด) มาใช้เพื่อทดแทนพลังงานสิ้นเปลือง (ถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ) เป็นการประหยัดเงินตราในการซื้อเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 39.7 ระบุว่าทราบมาบ้าง และอีกร้อยละ 40.5 ตอบว่า ทราบมาบ้างว่ารัฐบาลส่งเสริมโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียน โดยให้เอกชนเข้ามาดำเนินการเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า เพื่อลดการนำเข้าน้ำมัน เชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติ

2. ชนิดของพลังงานที่นำมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า

ตารางที่ 9 แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำชนิดของพลังงานมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า ปรากฏว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 75.9 เห็นด้วยกับการนำพลังงานทดแทนมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า ส่วนประเภทของพลังงานทดแทนที่เห็นด้วยกับการนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า มีดังนี้ ร้อยละ 78.4 ใช้ชังข้าวโพด ร้อยละ 78.4 ใช้เศษไม้ ร้อยละ 77.6 ใช้กะลาปาล์ม นอกจากนี้ยังมีพลังงานชนิดอื่น ๆ อีก เช่น เหมืองถ่านหิน (ร้อยละ 73.3) ชานอ้อย (ร้อยละ 76.7) แกลบ (ร้อยละ 70.7) และ ก๊าซธรรมชาติ (ร้อยละ 36.2) ที่เห็นด้วยในการนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้า

สำหรับพลังงานที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่เห็นด้วยในการนำมาเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า คือ พลังงานจากถ่านหิน (ร้อยละ 37.9) น้ำมัน (ร้อยละ 37.1) และนิวเคลียร์ (ร้อยละ 35.3) ซึ่งเป็นพลังงานประเภทสิ้นเปลือง ประเภทใช้แล้วหมดไป

ตารางที่ 8 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เคย ทราบมาก่อน	เพิ่งทราบ	ทราบ มาบ้าง	ทราบ ดี	ทราบ ดีมาก	รวม
1. พลังงานหมุนเวียน เป็นพลังงานที่สามารถนำกลับมาใช้ทดแทนได้ ได้แก่ ไม้ ฟืน แกลบ ชานอ้อย น้ำ แสงอาทิตย์ ความร้อนใต้พิภพ ลมและคลื่น เป็นต้น	25 (21.6)	17 (14.7)	60 (51.7)	10 (8.6)	4 (3.4)	116 (100.0)
2. พลังงานสิ้นเปลือง เป็นพลังงานที่ใช้แล้วหมดไปไม่สามารถนำกลับ มาใช้ทดแทนได้ เช่น ถ่านหิน หินน้ำมัน น้ำมันดิบ น้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซธรรมชาติและนิวเคลียร์ เป็นต้น	25 (21.6)	17 (14.7)	52 (44.8)	18 (15.5)	4 (3.4)	116 (100.0)
3. วัตถุดิบที่ใช้ผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย เช่น ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน น้ำมัน มีราคาแพง	12 (10.3)	9 (7.8)	50 (43.1)	37 (31.9)	8 (6.9)	116 (100.0)
4. วัตถุดิบที่ใช้ผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย มีปริมาณไม่เพียงพอ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ	21 (18.1)	17 (14.7)	41 (35.3)	29 (25.0)	8 (6.9)	116 (100.0)
5. ประเทศไทยต้องนำเข้าถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ เพื่อใช้ผลิตไฟฟ้า ทำให้มีปัญหาขาดดุลทางการค้า	22 (19.0)	15 (12.9)	49 (42.2)	24 (20.7)	6 (5.2)	116 (100.0)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เคย ทราบมาก่อน	เพิ่งทราบ	ทราบ มาบ้าง	ทราบ ดี	ทราบ ดีมาก	รวม
6. ภาครัฐจำเป็นต้องจัดหาพลังงานทางเลือก เพราะมีประชากรเพิ่มขึ้น	21 (18.1)	12 (10.3)	54 (46.6)	27 (23.3)	2 (1.7)	116 (100.0)
7. การใช้ แกลบ ชานอ้อย เศษไม้ เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า ทำให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า เชื้อเพลิงประเภท น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ หรือ ถ่านหิน	24 (20.7)	15 (12.9)	45 (38.8)	29 (25.0)	3 (2.6)	116 (100.0)
8. รัฐบาลควรคำนึงถึงพลังงานหมุนเวียน (แกลบ ชานอ้อย ชังข้าวโพด) มาใช้เพื่อทดแทนพลังงานสิ้นเปลือง (ถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ) เป็นการประหยัดเงินตราในการซื้อเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ	24 (20.7)	16 (13.8)	46 (39.7)	25 (21.6)	5 (4.3)	116 (100.0)
9. รัฐบาลส่งเสริมโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงาน หมุนเวียน โดยให้เอกชนเข้ามาดำเนินการเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า เพื่อลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติ	27 (23.3)	16 (13.8)	47 (40.5)	22 (19.0)	4 (3.4)	116 (100.0)

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำชนิดพลังงานต่อไปนี้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แสดงความ คิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
การนำชนิดพลังงานต่อไปนี้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า						
1. ถ่านหิน	5 (4.3)	44 (37.9)	38 (32.8)	24 (20.7)	5 (4.3)	116 (100.0)
2. น้ำมัน	5 (4.3)	43 (37.1)	36 (31.0)	22 (19.0)	10 (8.6)	116 (100.0)
3. ก๊าซธรรมชาติ	5 (4.3)	35 (30.2)	34 (29.3)	42 (36.2)	0 (0.0)	116 (100.0)
4. นิวเคลียร์	34 (29.3)	41 (35.3)	32 (27.6)	8 (6.9)	1 (0.9)	116 (100.0)
5. แกลบ	1 (0.9)	11 (9.5)	8 (6.9)	82 (70.7)	14 (12.1)	116 (100.0)
6. เหมืองแร่ลignite	1 (0.9)	6 (5.2)	12 (10.3)	85 (73.3)	12 (10.3)	116 (100.0)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดงความ คิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
7. ชานอ้อย	0 (0.0)	5 (4.3)	11 (9.5)	89 (76.7)	11 (9.5)	116 (100.0)
8. กะลาปาล์ม	1 (0.9)	4 (3.4)	13 (11.2)	90 (77.6)	8 (6.9)	116 (100.0)
9. ชั่งข้าวโพด	1 (0.9)	4 (3.4)	13 (11.2)	91 (78.4)	7 (6.0)	116 (100.0)
10. เศษไม้	2 (1.7)	4 (3.4)	13 (11.2)	91 (78.4)	6 (5.2)	116 (100.0)
11. การนำพลังงานทดแทนมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า	1 (0.9)	4 (3.4)	11 (9.5)	88 (75.9)	12 (10.3)	116 (100.0)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก

1. การรับทราบข่าวสารโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียน

เมื่อถามถึงข่าวเกี่ยวกับการก่อสร้างโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก(โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 62.9 ไม่เคยทราบมาก่อน มีเพียงร้อยละ 37.1 ตอบว่าเคยทราบมาก่อน จากโทรทัศน์ (ร้อยละ 42.9) วิทยุ (ร้อยละ 23.4) และ เจ้าหน้าที่โครงการ (ร้อยละ 14.3) นอกจากนี้ยังทราบจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น เพื่อนบ้าน (ร้อยละ 9.1) ผู้นำชุมชน/กรรมการหมู่บ้าน (ร้อยละ 5.7) สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ /โปสเตอร์ / แผ่นพับ) (ร้อยละ 1.7) ตนเอง (ร้อยละ 1.7) และ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 1.1)

สำหรับข่าวการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี (โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล) พบว่า ร้อยละ 64.7 ไม่เคยรับทราบข่าวการประชาสัมพันธ์มาก่อน ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 35.3 เคยรับทราบมาก่อน จากเจ้าหน้าที่โครงการ (ร้อยละ 39.7) เพื่อนบ้าน (ร้อยละ 25) ผู้นำชุมชน / กรรมการหมู่บ้าน (ร้อยละ 19.1) และสื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ / โปสเตอร์ / แผ่นพับ) (ร้อยละ 8.8) รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 10

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียน

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงานหมุนเวียน ในประเด็นต่าง ๆ คือ ที่ตั้งโครงการ วัสดุเชื้อเพลิง และเทคโนโลยี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 11)

2.1 ที่ตั้งโครงการ

เมื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งโครงการฯ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์เกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 63.55) ตอบว่า เห็นด้วย ร้อยละ 18.43 ตอบว่า ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 18 ตอบว่า ไม่แสดงความคิดเห็น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนร้อยละ 86.2 เห็นด้วยกับโรงไฟฟ้า

ควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชนไม่น้อยกว่า 3 กิโลเมตร ร้อยละ 85.4 เห็นด้วยว่าโรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ห่างจากชุมชน เพื่อป้องกันการเกิดมลภาวะจากการขนส่งเชื้อเพลิง (แกลบ) ร้อยละ 83.6 เห็นด้วยหากโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้กับชุมชน ทำให้สามารถลดปัญหาไฟดับในพื้นที่ได้ และร้อยละ 73.3 มีความเห็นว่าทำให้สร้างความเจริญในท้องถิ่น ร้อยละ 72.4 เห็นด้วยว่าเป็นการเพิ่มเสถียรภาพด้านไฟฟ้าให้กับชุมชนมากขึ้น

นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 66.4 เห็นด้วยว่าโรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ใกล้โรงสี เพื่อสะดวกต่อการลำเลียงเชื้อเพลิง ร้อยละ 64.7 เห็นว่าโรงไฟฟ้าที่ตั้งอยู่ใกล้พื้นที่เกษตรกรรม อาจจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเกิดความเสียหายได้ และ (ร้อยละ 63) เห็นด้วยว่าโรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อสะดวกในการขนส่ง เมื่อถามถึงการมีโรงไฟฟ้าตั้งอยู่บริเวณเดียวกับโรงสีข้าวไทยมาพรรณ ตำบลเขาสมอคอน อำเภอบางบาล จังหวัดลพบุรี (ร้อยละ 62.1) ระบุว่าเห็นด้วย อีกทั้งมีผู้ให้สัมภาษณ์ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.8) เห็นด้วยกับการมีโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน โดยให้เหตุผลว่าทำให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น สำหรับผลกระทบของการใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า (ร้อยละ 47.4) ให้ความเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและร้อยละ 46.5 เห็นว่าไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 63.8 ไม่เห็นด้วยที่โรงงานผลิตไฟฟ้าจะอยู่ใกล้ชุมชน

2.2 วัสดุเชื้อเพลิง

เมื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุเชื้อเพลิง พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 73.48 ตอบว่า เห็นด้วย ร้อยละ 10.93 ตอบว่า ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 15.59 ตอบว่า ไม่แสดงความคิดเห็น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ร้อยละ 94 ตอบว่าเห็นด้วยกับการนำแกลบมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า เพราะเป็นการเพิ่มมูลค่าของวัสดุเหลือใช้ ร้อยละ 91.4 เห็นด้วยว่าการใช้เศษวัสดุเหลือใช้ในชุมชน สามารถลดการใช้พลังงานสิ้นเปลือง เช่น ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 91.4 เห็นว่าเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศในการซื้อเชื้อเพลิง และร้อยละ 87.9 มีความเห็นว่าเศษวัสดุเหลือใช้ในชุมชน เช่น แกลบ สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตไฟฟ้า ร้อยละ 81 เห็นว่าการใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิง อาจจะทำให้เกิดปัญหาเขม่า / ควัน จากการเผาไหม้ มีผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 78.4 เห็นด้วยว่าสามารถลดปัญหาฝุ่นละอองในชุมชนที่เกิดจากโรงสี

สำหรับผลกระทบของการใช้เกลบเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า (ร้อยละ 77.6) มีความเห็นว่า อาจจะทำให้เกิดปัญหาฝุ่นละอองจากการขนส่ง (ร้อยละ 75) เห็นว่าหากมีโรงไฟฟ้าจากเกลบใกล้ชุมชน ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการเดินทางมากขึ้น (ร้อยละ 74.1) เห็นว่าอาจจะทำให้เกิดปัญหาโรคระบบทางเดินหายใจในชุมชนมากขึ้น (ร้อยละ 58.6) เห็นว่าทำให้เกิดเสียงดังจากกระบวนการผลิต (ร้อยละ 56.9) เห็นว่าทำให้เกิดน้ำเน่าเสียในชุมชน (ร้อยละ 45.7) มีความเห็นว่า การใช้เกลบเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ (ร้อยละ 43.1) เห็นว่าไม่ก่อผลกระทบต่อชุมชน

2.3 เทคโนโลยี

เมื่อถามถึงเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยี พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 74.46 ตอบว่า เห็นด้วย ร้อยละ 8.69 ตอบว่า ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 16.85 ตอบว่า ไม่แสดงความคิดเห็น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 85.4 เห็นด้วยว่าการเผาเกลบของโรงไฟฟ้า ควรใช้ระบบเผาไหม้ด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 83.7 เห็นด้วยกับการลำเลียงเกลบจากโรงสีมายังโรงไฟฟ้า ควรใช้ระบบสายพานแบบปิด ร้อยละ 83.6 เห็นว่าลานกองเกลบของโรงไฟฟ้า ควรใช้วิธีการปลูกต้นไม้ทรงสูง เพื่อเป็นแนวบังลมรอบพื้นที่ไม่ให้มีฝุ่นละอองมารบกวนชาวบ้าน และ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 81 เห็นว่าน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดได้คุณภาพตามมาตรฐาน ควรนำกลับมาใช้รดน้ำต้นไม้ภายในโรงไฟฟ้า ร้อยละ 76.7 เห็นด้วยกับโรงไฟฟ้าให้น้ำที่ผ่านการบำบัดได้คุณภาพตามมาตรฐาน แก่ชาวบ้านในบริเวณใกล้เคียงเพื่อใช้ทำนา ร้อยละ 73.3 เห็นด้วยว่าวิธีการบำบัดน้ำเสียที่มาจากกระบวนการผลิตของโรงไฟฟ้า สามารถป้องกันน้ำเสียสู่ชุมชนได้

สำหรับระบบดักฝุ่นละอองของโรงไฟฟ้า ผู้ให้สัมภาษณ์ (ร้อยละ 77.6) เห็นด้วยว่าวิธีการกำจัดฝุ่นละอองของโรงไฟฟ้า สามารถป้องกันฝุ่นละอองได้ (ร้อยละ 74.1) เห็นว่าระบบดักฝุ่น ควรใช้ทั้งระบบไซโคลนและถุงกรอง (ร้อยละ 71.5) เห็นว่าควรใช้ระบบถุงกรอง (ร้อยละ 69) ระบุว่าเห็นด้วยว่าควรใช้ระบบไซโคลน เมื่อถามถึงระบบการเผาไหม้ของโรงไฟฟ้า (ร้อยละ 67.3) เห็นด้วยว่าไม่ทำให้เกิดเขม่า / ควัน มารบกวนชุมชน นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวนกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 62.9) เห็นด้วยว่าวิธีการจัดการของโรงไฟฟ้า ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ (ร้อยละ 62.1) เห็นว่าไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละตัวอย่างที่ทำการศึกษาเรื่องการรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับโครงการฯ

ข้อความ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับทราบข่าวการก่อสร้างโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล			
ไม่ทราบ		73	62.9
ทราบ		43	37.1
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	แหล่งข้อมูล: โทรทัศน์	75	42.9
	วิทยุ	41	23.4
	เพื่อนบ้าน	16	9.1
	ผู้นำชุมชน / กรรมการหมู่บ้าน	10	5.7
	เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น อบต. / ปลัดอำเภอ เป็นต้น	2	1.1
	เจ้าหน้าที่โครงการ (บริษัทเอกชน)	25	14.3
	สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ / โปสเตอร์ / แผ่นพับ)	3	1.7
	ตนเอง	3	1.7
รวม		116	100.0
การรับทราบข่าวการประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวลในพื้นที่ตำบลเขาสมคอน อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี			
ไม่ทราบ		75	64.7
ทราบ		41	35.3
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	แหล่งข้อมูล: โทรทัศน์	1	1.5
	วิทยุ	1	1.5
	เพื่อนบ้าน	17	25.0
	ผู้นำชุมชน / กรรมการหมู่บ้าน	13	19.1
	เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น อบต. / ปลัดอำเภอ เป็นต้น	3	4.4
	เจ้าหน้าที่โครงการ (บริษัทเอกชน)	27	39.7
	สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ / โปสเตอร์ / แผ่นพับ)	6	8.8
	รวม	116	100.0

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ในพื้นที่ตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
ที่ตั้งโครงการ						
1. โรงไฟฟ้าตั้งอยู่บริเวณเดียวกับโรงสีข้าวไทยมาพรรณ	5	22	17	66	6	116
ตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี	(4.3)	(19.0)	(14.7)	(56.9)	(5.2)	(100.0)
2. โรงงานผลิตไฟฟ้าควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน	20	54	15	26	1	116
	(17.2)	(46.6)	(12.9)	(22.4)	(0.9)	(100.0)
3. โรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ใกล้โรงสี เพื่อสะดวกต่อการลำเลียงเชื้อเพลิง	0	12	27	74	3	116
	(0.0)	(10.3)	(23.3)	(63.8)	(2.6)	(100.0)
4. โรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อสะดวกในการขนส่ง	2	23	18	72	1	116
	(1.7)	(19.8)	(15.5)	(62.1)	(0.9)	(100.0)
5. โรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 3 กิโลเมตร	2	5	9	78	22	116
	(1.7)	(4.3)	(7.8)	(67.2)	(19.0)	(100.0)
6. โรงไฟฟ้าอยู่ใกล้แหล่งพื้นที่เกษตรกรรม ทำให้ผลผลิตเสียหายได้	0	10	31	67	8	116
	(0.0)	(8.6)	(26.7)	(57.8)	(6.9)	(100.0)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)						
ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
<u>ที่ตั้งโครงการ (ต่อ)</u>						
7. โรงไฟฟ้าควรตั้งอยู่ห่างจากชุมชน เพื่อป้องกันการเกิดมลภาวะจาก การขนส่งเชื้อเพลิง(ถ่าน)	0 (0.0)	5 (4.3)	12 (10.3)	88 (75.9)	11 (9.5)	116 (100.0)
8. การมีโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน ทำให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น	0 (0.0)	26 (22.4)	30 (25.4)	59 (50.9)	1 (0.9)	116 (100.0)
9. หากมีโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน ทำให้สร้างความเจริญในท้องถิ่น	1 (0.9)	15 (12.9)	15 (12.9)	82 (70.7)	3 (2.6)	116 (100.0)
10. การมีโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน เป็นการเพิ่มเสถียรภาพด้านไฟฟ้าให้ ชุมชนมากขึ้น	1 (0.9)	8 (6.9)	23 (19.8)	79 (68.1)	5 (4.3)	116 (100.0)
11. โรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน สามารถลดปัญหาไฟฟ้าดับในพื้นที่ได้	1 (0.9)	7 (6.0)	11 (9.5)	89 (76.7)	8 (6.9)	116 (100.0)
12. การมีโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน <u>ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม</u>	4 (3.4)	26 (22.4)	32 (27.6)	50 (43.1)	4 (3.4)	116 (100.0)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
ที่ตั้งโครงการ (ต่อ)						
13. การมีโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้ชุมชน <u>ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน</u>	4 (3.4)	25 (21.6)	32 (27.6)	50 (43.1)	5 (4.3)	116 (100.0)
วัสดุเชื้อเพลิง						
14. เศษวัสดุเหลือใช้ในชุมชนเช่น แกลบ สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อ ผลิตไฟฟ้า	0 (0.0)	7 (6.0)	7 (6.0)	90 (77.6)	12 (10.3)	116 (100.0)
15. การนำแกลบมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า เป็นการเพิ่มมูลค่าของ เศษวัสดุเหลือใช้	0 (0.0)	2 (1.7)	5 (4.3)	96 (82.8)	13 (11.2)	116 (100.0)
16. การใช้เศษวัสดุเหลือใช้ในชุมชนเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตไฟฟ้า สามารถลดการใช้พลังงานสิ้นเปลือง เช่น ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น	0 (0.0)	2 (1.7)	8 (6.9)	97 (83.6)	9 (7.8)	116 (100.0)
17. การนำแกลบมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า สามารถลดปัญหา ฝุ่นละอองในชุมชนที่เกิดจากโรงสี	0 (0.0)	11 (9.5)	14 (12.1)	84 (72.4)	7 (6.0)	116 (100.0)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
<u>วัสดุเชื้อเพลิง (ต่อ)</u>						
18. การนำเศษวัสดุเหลือใช้ในชุมชน มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า	0	1	9	96	10	116
เป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศในการซื้อเชื้อเพลิง	(0.0)	(0.9)	(7.8)	(82.8)	(8.6)	(100.0)
19. การใช้เชื้อเพลิงจากแกลบ ทำให้เกิดปัญหาฝุ่นละอองจากการขนส่ง	2	10	14	85	5	116
	(1.7)	(8.6)	(12.1)	(73.3)	(4.3)	(100.0)
20. การใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิง ทำให้เกิดปัญหาเขม่า / ควันจากการเผาไหม้	2	9	11	87	7	116
	(1.7)	(7.8)	(9.5)	(75.0)	(6.0)	(100.0)
21. โรงไฟฟ้าจากแกลบ ทำให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสียในชุมชน	1	15	34	61	5	116
	(0.9)	(12.9)	(29.3)	(52.6)	(4.3)	(100.0)
22. โรงไฟฟ้าจากแกลบ ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนจากกระบวนการผลิต	0	15	33	62	6	116
	(0.0)	(12.9)	(28.4)	(53.4)	(5.2)	(100.0)
23. การมีโรงไฟฟ้าจากแกลบใกล้ชุมชน ทำให้เกิดปัญหาโรคระบบ	0	12	18	76	10	116
ทางเดินหายใจในชุมชนมากขึ้น	(0.0)	(10.3)	(15.5)	(65.5)	(8.6)	(100.0)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
วัสดุเชื้อเพลิง (ต่อ)						
24. หากมีโรงไฟฟ้าจากแกลบโกสุมชน ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยใน การเดินทางมากขึ้น	3 (2.6)	8 (6.9)	18 (15.5)	80 (69.0)	7 (6.0)	116 (100.0)
25. การใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า <u>ไม่ส่งผลกระทบต่อ</u> สิ่งแวดล้อม	2 (1.7)	29 (25.0)	32 (27.6)	48 (41.4)	5 (4.3)	116 (100.0)
26. การใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า <u>ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน</u>	1 (0.9)	33 (28.4)	32 (27.6)	45 (38.8)	5 (4.3)	116 (100.0)
เทคโนโลยี						
27. การลำเลียงแกลบจากโรงสีมายังโรงไฟฟ้า ใช้ระบบสายพานแบบปิด	1 (0.9)	4 (3.4)	14 (12.1)	83 (71.6)	14 (12.1)	116 (100.0)
28. ลานกองแกลบของโรงไฟฟ้า ใช้วิธีการปลุกต้นไม้ทรงสูงเพื่อเป็นแนว บังลมรอบพื้นที่ไม่ให้มีฝุ่นละอองมารบกวนชาวบ้าน	1 (0.9)	6 (5.2)	12 (10.3)	86 (74.1)	11 (9.5)	116 (100.0)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
<u>เทคโนโลยี (ต่อ)</u>						
29. การเผาถ่านของโรงไฟฟ้า ใช้ระบบเผาไหม้ด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ	0 (0.0)	3 (2.6)	14 (12.1)	83 (71.6)	16 (13.8)	116 (100.0)
30. ระบบการเผาไหม้ของโรงไฟฟ้า ไม่ทำให้เกิดเขม่า / ควัน มารบกวนชุมชน	1 (0.9)	22 (19.0)	15 (12.9)	72 (62.1)	6 (5.2)	116 (100.0)
31. ระบบดักฝุ่นของโรงไฟฟ้าใช้ระบบไซโคลน	0 (0.0)	6 (5.2)	30 (25.9)	75 (64.7)	5 (4.3)	116 (100.0)
32. ระบบดักฝุ่นของโรงไฟฟ้าใช้ระบบถุงกรอง	0 (0.0)	7 (6.0)	26 (22.4)	76 (65.5)	7 (6.0)	116 (100.0)
33. ระบบดักฝุ่นของโรงไฟฟ้าใช้ระบบไซโคลนและถุงกรอง	0 (0.0)	4 (3.4)	26 (22.4)	78 (67.2)	8 (6.9)	116 (100.0)
34. วิธีการกำจัดฝุ่นละอองของโรงไฟฟ้า สามารถป้องกันฝุ่นละอองได้	0 (0.0)	9 (7.8)	17 (14.7)	84 (72.4)	6 (5.2)	116 (100.0)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่แสดง ความคิดเห็น	เห็น ด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม
<u>เทคโนโลยี (ต่อ)</u>						
35. วิธีการบำบัดน้ำเสียที่มาจากกระบวนการผลิตของโรงไฟฟ้า สามารถป้องกันน้ำเสียสู่ชุมชนได้	1 (0.9)	11 (9.5)	19 (16.4)	82 (70.7)	3 (2.6)	116 (100.0)
36. น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดได้คุณภาพตามมาตรฐาน นำกลับมาใช้รดน้ำ ต้นไม้ภายในโรงไฟฟ้า	1 (0.9)	4 (3.4)	17 (14.7)	92 (79.3)	2 (1.7)	116 (100.0)
37. โรงไฟฟ้าให้น้ำที่ผ่านการบำบัดได้คุณภาพตามมาตรฐาน แก่ชาวบ้าน ในบริเวณใกล้เคียงเพื่อใช้ทำนา	1 (0.9)	4 (3.4)	22 (19.0)	86 (74.1)	3 (2.6)	116 (100.0)
38. วิธีการจัดการของโรงไฟฟ้าไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	0 (0.0)	22 (19.0)	21 (18.1)	69 (59.5)	4 (3.4)	116 (100.0)
39. วิธีการจัดการของโรงไฟฟ้าไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน	0 (0.0)	23 (19.8)	21 (18.1)	67 (57.8)	5 (4.3)	116 (100.0)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีโรงไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชน

ผลการศึกษาความคิดเห็นการมีโรงไฟฟ้าที่ผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงประเภทพลังงานหมุนเวียนในพื้นที่ชุมชน ร้อยละ 77.6 คิดว่า สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องไฟฟ้าได้ โดยให้เหตุผลว่า มีแหล่งผลิตไฟฟ้าอยู่ใกล้ ๆ ทำให้ไฟฟ้าไม่ดับบ่อย (ร้อยละ 37.9) เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และมีไฟฟ้าใช้ได้ดี (ร้อยละ 31) และอาจได้ใช้ไฟฟ้าราคาถูก เพราะใช้เชื้อเพลิงภายในประเทศ (ร้อยละ 8.6) และจำนวน (ร้อยละ 22.4) ตอบว่าไม่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องไฟฟ้าได้ เนื่องจาก มีระบบไฟฟ้าเพียงพออยู่แล้ว (ร้อยละ 19.8) นอกจากนั้น มีผู้ตอบว่า เคยทราบข่าวว่าไม่สามารถแก้ไขได้ ไม่มีความเชื่อมั่นในโรงงาน และ มีระบบไฟฟ้าคนละสาย (รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีโรงไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชน

(หน่วย: ร้อยละ)		
ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีโรงไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชนสามารถช่วยแก้ปัญหาไฟฟ้าได้		
ไม่ได้	26	22.4
เพราะ: มีระบบไฟฟ้าคนละสาย	1	0.9
ไม่มีความเชื่อมั่นในโรงงาน	1	0.9
รับทราบข่าวว่าไม่สามารถแก้ไขได้	1	0.9
มีระบบไฟฟ้าเพียงพออยู่แล้ว	23	19.8
ได้	90	77.6
เพราะ: ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และมีไฟฟ้าใช้ได้ดี	36	31.0
มีแหล่งผลิตไฟฟ้าอยู่ใกล้ ๆ ทำให้ไฟฟ้าไม่ดับบ่อย	44	37.9
อาจได้ใช้ไฟฟ้าราคาถูก เพราะใช้เชื้อเพลิงภายในประเทศ	10	8.6
รวม	116	100.0

4. ปัจจัยของการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะทำให้เกิดการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก และข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการฯ และภาครัฐ มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 13)

4.1 ปัจจัยที่ทำให้ชุมชนเข้าใจและยอมรับโครงการฯ

ปัจจัยที่คาดว่าจะทำให้ชุมชนเข้าใจและยอมรับโครงการฯ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ 54.3 ระบุว่า (ปัจจัยด้านความรู้) ควรให้ความรู้และทำความเข้าใจกับชาวบ้านถึงผลดีและผลกระทบของวัสดุที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง ร้อยละ 24.1 ระบุว่า ควรจัดทำการประชุมสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์แจกแก่ชาวบ้านเพื่อสร้างความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนของโครงการฯ และ (ปัจจัยด้านการสื่อสาร) เห็นว่าจัดทำการประชุมทำให้ชาวบ้านทราบถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 6.9) และโครงการควรชี้แจงข้อดี ข้อเสียและผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับพร้อมทั้งวิธีการจัดการแก้ไข (ร้อยละ 6.9) นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นอื่น ๆ อีก คือ อาจได้ใช้ไฟฟ้าในราคาถูก เพราะใช้เชื้อเพลิงที่หาได้ในประเทศ (ร้อยละ 2.6) มีการจ้างแรงงานในท้องถิ่น (ร้อยละ 1.7) และมีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 3.4)

4.2 การยอมรับโครงการฯ โดยไม่มีการโต้แย้ง

เมื่อถามถึงวิธีการที่ทำให้เกิดการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้าโดยไม่มีการโต้แย้ง ตัวอย่างที่ทำการศึกษา ร้อยละ 29.3 ระบุว่า โครงการต้องชี้แจงข้อดี ข้อเสีย และผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับพร้อมทั้งวิธีการจัดการป้องกันและแก้ไข รองลงมา (ร้อยละ 26.7) เห็นว่าควรจัดทำการประชุมสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์แจกแก่ชาวบ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับพลังงานชีวมวล (ร้อยละ 21.6) จัดทำประชุมทำให้ชาวบ้านทราบถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 14.7) ดูแลเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้ง ฝุ่นละออง เขม่าควันไม่ให้รบกวนชาวบ้าน (ร้อยละ 5.2) ให้ความช่วยเหลือ รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะจากชุมชน ผลการศึกษานี้ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 2.6)

4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 ข้อเสนอแนะ การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อโครงการ ฯ

ข้อเสนอแนะที่เสนอต่อโครงการฯ ให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ พบว่า (ร้อยละ 32.8) โครงการฯ ต้องดูแลเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้ง ฝุ่นละออง เขม่า / ควันไม่ให้รบกวนชาวบ้าน (ร้อยละ 15.5 เท่ากัน) ซึ่งแจ้งข้อดี ข้อเสียและผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับและวิธีการจัดการแก้ไข และจัดทำประชาคมให้ชาวบ้านทราบถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 12.1) โครงการฯ จัดการประชาสัมพันธ์และสื่อสารสิ่งพิมพ์แจกแก่ชาวบ้านเพื่อสร้างความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับพลังงานชีวมวล และโครงการฯ ควรให้ความรู้และทำความเข้าใจกับชาวบ้านถึงผลดีและผลกระทบของวัสดุที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง รวมทั้งสร้างความเชื่อถือในกระบวนการผลิตและควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด (ร้อยละ 4.3 และ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ) ทั้งนี้มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 17.2)

4.3.2 ข้อเสนอแนะ การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อภาครัฐ

สำหรับข้อเสนอแนะที่เสนอต่อภาครัฐ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.6) ระบุว่า ต้องการให้ภาครัฐเข้ามากำกับดูแลเรื่องการควบคุมปัญหามลพิษไม่ให้รบกวนชาวบ้านและตรวจสอบติดตามเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้าน รองลงมา (ร้อยละ 31.9) เสนอให้หน่วยงานของภาครัฐเข้ามาชี้แจงข้อมูล โดยจัดทำสื่อการประชาสัมพันธ์ และทำความเข้าใจกับชาวบ้านเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และควบคุมโรงงานไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชาวบ้าน มีเพียง ร้อยละ 4.3 เสนอให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพของโรงงานให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานอย่างเหมาะสม และมีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 11.2)

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับโครงการฯ ของตัวอย่างที่ทำการศึกษา

(หน่วย: ร้อยละ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับโครงการฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัจจัยที่ทำให้ชุมชนเข้าใจและยอมรับโครงการฯ		
โครงการชี้แจงข้อดี ข้อเสียและผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับและ วิธีการจัดการแก้ไข	8	6.9
จัดทำการประชุมให้ชาวบ้านทราบถึงข้อมูลและมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น	8	6.9
ให้ความรู้และทำความเข้าใจกับชาวบ้านถึงผลดีและผลกระทบ ของวัสดุที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง	63	54.3
จัดทำการประชุมสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์แจกแก่ชาวบ้านเพื่อสร้าง ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนของโครงการ	28	24.1
อาจได้ใช้ไฟฟ้าในราคาถูก เพราะใช้เชื้อเพลิงที่ทำได้ในประเทศ	3	2.6
มีการจ้างแรงงานในท้องถิ่น	2	1.7
ไม่แสดงความคิดเห็น	4	3.4
รวม	116	100.0
การยอมรับโครงการฯ โดยไม่มีการโต้แย้ง		
โครงการชี้แจงข้อดี ข้อเสียและผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับและ วิธีการจัดการแก้ไข	34	29.3
ให้ความช่วยเหลือ รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะจากชุมชน	6	5.2
จัดทำการประชุมให้ชาวบ้านทราบถึงข้อมูลและมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น	25	21.6
จัดทำการประชุมสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์แจกแก่ชาวบ้านเพื่อสร้าง ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับพลังงานชีวมวล	31	26.7
ดูแลเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้ง ฝุ่นละออง เขม่า/ควัน ไม่ให้รบกวนชาวบ้าน	17	14.7
ไม่แสดงความคิดเห็น	3	2.6
รวม	116	100.0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับโครงการฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะการป้องกันและแก้ไขต่อโครงการฯ		
โครงการชี้แจงข้อดี ข้อเสียและผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับและ วิธีการจัดการแก้ไข	18	15.5
ให้ความรู้และทำความเข้าใจกับชาวบ้านถึงผลดีและผลกระทบ ของวัสดุที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง	5	4.3
จัดทำการประชุมให้ชาวบ้านทราบถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น	18	15.5
จัดทำการประชุมสัมพันธ์และสื่อสิ่งพิมพ์แจกแก่ชาวบ้านเพื่อสร้าง ความเข้าใจเพิ่มขึ้น	14	12.1
ดูแลเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้ง ฝุ่นละออง เขม่า/ควัน ไม่ให้รบกวนชาวบ้าน	38	32.8
สร้างความเชื่อถือในกระบวนการผลิตและควบคุมให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนด	3	2.6
ไม่แสดงความคิดเห็น	20	17.2
รวม	116	100.0
ข้อเสนอแนะการป้องกันและแก้ไขต่อรัฐ		
กำกับดูแลเรื่องการควบคุมปัญหามลพิษไม่ให้รบกวนชาวบ้าน และ ตรวจสอบติดตามเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้าน	61	52.6
ติดตามตรวจสอบคุณภาพของโรงงานให้อยู่ในสภาพที่ใช้งาน อย่างเหมาะสม	5	4.3
หน่วยงานของรัฐเข้ามาชี้แจงโดยทำสื่อการประชาสัมพันธ์และทำ ความเข้าใจกับชาวบ้าน และต้องควบคุมโรงงานไม่ให้ส่งผล กระทบกับชาวบ้าน	37	31.9
ไม่แสดงความคิดเห็น	13	11.2
รวม	116	100.0

X₅ = อาชีพ โดยกำหนดให้

- 1 = เกษตรกรรม
- 2 = ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
- 3 = ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- 4 = รับจ้างทั่วไป
- 5 = ลูกจ้างโรงงาน / บริษัท

$$X_6 = \text{รายได้รวมเฉลี่ย / คราวเรือน / ปี}$$

X₇ = การถือครองที่ดิน โดยกำหนดให้

- 1 = ของตนเอง
- 2 = เช่า
- 3 = ให้ทำฟรี

X₈ = การรับรู้ข่าวสาร โดยกำหนดให้

1 = ไม่เคยรับรู้
2 = นาน ๆ ครั้ง
3 = แทบทุกวัน
4 = ทุกวัน

X_9 = ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน โดยกำหนดให้
หน่วย: ผลรวมของคะแนนที่ตอบเกี่ยวกับ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน

$$b_0, \dots, b_q = \text{สัมประสิทธิ์ความถดถอยของค่าตัวแปรอิสระ}$$

a = ค่าคงที่

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา ผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ค่า คือ ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน(มีค่าเป็นบวก) จำนวน 3 ค่า ได้แก่

การศึกษามีความสัมพันธ์กับรายได้ การศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเบื้องต้นพลังงานหมุนเวียน และอาชีพมีความสัมพันธ์กับการถือครองที่ดิน ส่วนความสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์แบบผกผัน (มีค่าเป็นลบ) จำนวน 2 ค่า ได้แก่ อายุกับการศึกษา และอายุกับรายได้ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 2 ค่า ได้แก่ อายุกับระยะเวลาการอยู่อาศัย และ รายได้กับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 0.206 – 0.622 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่สุด คือ การศึกษามีความสัมพันธ์กับรายได้ เท่ากับ 0.622 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 14

นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีความสัมพันธ์เกิน 0.8 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันไม่มากนัก และหากตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูง ที่จะก่อให้เกิดปัญหาการละเมิดข้อสมมติฐาน (สุชาติ, 2543) ไม่สามารถแยกผลที่เกิดจากตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ดังนั้น จากการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาจะเป็นสิ่งบ่งชี้เบื้องต้น ถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ

ตัวแปรอิสระ	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ระยะเวลาการอยู่อาศัย	อาชีพ	รายได้	การถือครองที่ดิน	การรับรู้ข่าวสาร	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X ₉)
	(X ₁)	(X ₂)	(X ₃)	(X ₄)	(X ₅)	(X ₆)	(X ₇)	(X ₈)	
เพศ (X ₁)	1.000								
อายุ (X ₂)	-0.091 (0.330)	1.000							
ระดับการศึกษา (X ₃)	-0.047 (0.615)	-0.482** (0.000)	1.000						
ระยะเวลาการอยู่อาศัย (X ₄)	0.085 (0.362)	0.206* (0.026)	-0.062 (0.512)	1.000					
อาชีพ (X ₅)	-0.044 (0.642)	-0.080 (0.394)	0.081 (0.386)	0.058 (0.534)	1.000				
รายได้ (X ₆)	0.017 (0.852)	-0.263** (0.004)	0.622** (0.000)	0.052 (0.579)	0.084 (0.370)	1.000			
การถือครองที่ดิน (X ₇)	-0.050 (0.592)	-0.138 (0.140)	-0.082 (0.382)	0.001 (0.988)	0.263** (0.004)	0.020 (0.829)	1.000		
การรับรู้ข่าวสาร (X ₈)	0.047 (0.614)	0.050 (0.596)	-0.008 (0.929)	0.017 (0.854)	-0.060 (0.523)	-0.115 (0.221)	-0.015 (0.874)	1.000	
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X ₉)	-0.116 (0.215)	-0.126 (0.178)	0.289** (0.002)	0.062 (0.511)	0.039 (0.681)	0.223* (0.016)	0.126 (0.178)	-0.082 (0.382)	1.000

หมายเหตุ: ** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ เพศ (X_1) อายุ (X_2) ระดับการศึกษา (X_3) ระยะเวลาการอยู่อาศัย (X_4) อาชีพ (X_5) รายได้ (X_6) และการถือครองที่ดิน (X_7) ปัจจัยด้านการสื่อสาร อันได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร (X_8) และความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X_9) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก เพื่อใช้ในการหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ศึกษา ดังนี้

การยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Y)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ผลการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กพบว่า มีตัวแปร 3 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X_9) อาชีพ (X_5) คือ อาชีพเกษตรกรรม (X_{51}) อาชีพรับจ้างทั่วไป (X_{54}) และ ระดับการศึกษา (X_3) คือ การศึกษาระดับปริญญาตรี (X_{38}) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า $F = 10.347$ และสามารถรวมอธิบาย หรือพยากรณ์ความเปลี่ยนแปลงค่าสัดส่วนของความแปรปรวนในตัวแปรตามที่มาจากความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันได้ร้อยละ 24.5 ($R^2(\text{adj}) = .245$) โดยอีกร้อยละ 75.5 อธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ตารางที่ 15) แต่ไม่ได้นำมารวมไว้ในสมการ และค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรอิสระ (t) เพื่อบอกทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X_9) ($t = 4.498$), ด้านอาชีพ (X_5) คือ อาชีพเกษตรกรรม (X_{51}) ($t = -3.605$), และอาชีพรับจ้างทั่วไป (X_{54}) ($t = -2.156$), และ ระดับการศึกษา (X_3) คือ การศึกษาระดับปริญญาตรี (X_{38}) ($t = -3.060$) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนสามารถสรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = 108.800 + 0.982 X_9 + (-11.759) X_{51} + (-5.486) X_{54} + (-12.965) X_{38}$$

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์หาคถอยพหุแบบขั้นตอนของปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับโครงการ
ส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Y)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	B	SE B	Bata	t
ค่าคงที่ (a)			108.800	8.581		12.679
<u>ตัวแปรตาม (Y)</u>						
การยอมรับโครงการส่งเสริม ผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก	141.37	13.687				
<u>ตัวแปรอิสระ (X)</u>						
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ พลังงานหมุนเวียน (X ₉)	37.922	5.227	0.982	0.218	0.375	4.498
อาชีพ						
- เกษตรกรรม (X ₅₁)	0.155	0.364	-11.759	3.262	-3.12	-3.605
- รับจ้างทั่วไป (X ₅₄)	0.336	0.474	-5.486	2.545	-1.90	-2.156
การศึกษา (X ₃)						
- ระดับปริญญาตรี (X ₃₈)	0.078	0.269	-12.965	4.236	-2.55	-3.060
หมายเหตุ: F = 10.347 Sig F = 0.000 R = .521 R ² = .272 R ² (adj) = .245						

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน อาชีพ และ การศึกษา มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ข้อวิจารณ์

การวิเคราะห์ทางสถิติ

ในการวิเคราะห์การยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 95 พบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X_9) อาชีพ (X_5) คือ อาชีพเกษตรกรรม (X_{51}) และรับจ้างทั่วไป (X_{54}) และระดับการศึกษา (X_3) คือ การศึกษาระดับปริญญาตรี (X_{38}) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลเขาสมอคอน อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน (X_9)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุธิดา วงศ์สว่าง (2536) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่ว เฉพาะที่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตวังทองหลางกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้รถยนต์ที่มีความรู้แตกต่างกัน มีการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่วต่างกัน โดยผู้ใช้รถยนต์ที่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและน้ำมันไร้สารตะกั่วสูง จะมีการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่วมากกว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและน้ำมันไร้สารตะกั่วต่ำ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของสุธี สมุทรประภูต (2540) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงงานผลิตชิ้นส่วนตัวถังรถยนต์ บริษัท สยามกลการและนิสสัน จำกัด พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งงานวิจัยของสกาเวเดียน ปธนสมิทธิ์ (2540) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการปรับรื้อระบบของพนักงานธนาคาร พบว่า พนักงานธนาคารที่มีความรู้เกี่ยวกับการปรับรื้อระบบแตกต่างกัน มีการยอมรับการปรับรื้อระบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของมยุรี ภทรชัยยาคุปต์ (2542: 140-141) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยศึกษากับผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 350 คน พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับปัญหา

การจรรยา มีผลต่อการยอมรับใช้จักรยานในชีวิตประจำวันของประชาชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของขวัญตา ภิระวิศาลกิจ (2542) ที่ได้ศึกษาการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ของพนักงานโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จ: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัท ทีพีโอ คอนกรีต จำกัด (มหาชน) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน ISO 9002 มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 และเป็นไปในทางเดียวกับผลการศึกษาของปนัดดา อินทราวุธ (2543) เรื่องการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001: ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล คิวรี พูตแวร์ จำกัด พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 เป็นไปในทางเดียวกับผลการศึกษาของวิระเกียรติ ตรีชนะกิตติ (2544) ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมาตรฐาน ISO 9002: กรณีศึกษาของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เฉพาะพนักงานสินเชื่อสาขาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐาน ISO 9002 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 9002 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุบลวรรณ ณ นคร (2545) ได้ศึกษาเรื่องการตัดสินใจยอมรับระบบงานคอมพิวเตอร์การค้าต่างประเทศระบบใหม่ของพนักงานฝ่ายการค้าต่างประเทศ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในระบบงานคอมพิวเตอร์ระบบใหม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจยอมรับระบบงานคอมพิวเตอร์การค้าต่างประเทศ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในทางบวก รวมทั้งงานวิจัยของนัยนา ยุติศาสตร์ (2545) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการวิเคราะห์อันตรายและการควบคุมจุดวิกฤตของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนม พบว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบการวิเคราะห์อันตรายและการควบคุมจุดวิกฤต (HACCP) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบการวิเคราะห์อันตรายและการควบคุมจุดวิกฤตของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนม เช่นเดียวกับผลการศึกษาของปานใจ หาญสมุทร (2547) ที่ศึกษาเรื่องการยอมรับโครงการปรับปรุงธนาคารในทัศนะของพนักงานสำนักงานใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโครงการปรับปรุงธนาคารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการยอมรับการปรับปรุงธนาคาร เช่นเดียวกับการศึกษาของนิติ เจริญสิทธิพันธ์ (2547) ศึกษาเรื่องการยอมรับของผู้ขับขี่รถแท็กซี่ในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิง ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับก๊าซ NGV มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของผู้ขับขี่รถแท็กซี่ในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมาโนชย์ ชื้อสัดย์ (2546) ศึกษาการยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำท่าอากาศยานกรุงเทพต่อหน่วยธุรกิจ พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้เป็นขั้นตอนแรกของการตัดสินใจ เมื่อมีความรู้มากยิ่งขึ้น ทำให้เข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการมากยิ่งขึ้นทำให้เกิดการยอมรับมากขึ้น

- อาชีพ (X₅)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของสิรินาถ สุนทรภรณ์ (2537: 121) ศึกษาเรื่องการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม พบว่า อาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนแตกต่างกัน เป็นไปในทางเดียวกับการศึกษาของวิลาสินี วงศ์ประเสริฐ (2529) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับการใช้หมวกนิรภัยของการขับขี่รถจักรยานยนต์ในกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้หมวกนิรภัย เช่นเดียวกับผลการศึกษาของทิพย์วรรณ ขวัญศรีสุทธิ์ (2540: 152) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการใช้อุปกรณ์ประหยัดไฟฟ้าภายในบ้านของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีอุปกรณ์ประหยัดไฟฟ้าโครงการประชาร่วมใจประหยัดไฟฟ้า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า ตัวแปรอาชีพที่แตกต่างกันของประชาชนมีการยอมรับการใช้อุปกรณ์ประหยัดไฟฟ้าภายในบ้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของดามินทร์ กิจนิชี (2540: 126-129) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติและการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการอนุรักษ์พลังงานที่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากผลงานวิจัยของมยุรี ภัทรชัยยาคุปต์ (2542: 140-141) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยศึกษากับผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 350 คน พบว่า อาชีพ ไม่มีผลต่อการยอมรับใช้จักรยานในชีวิตประจำวันของประชาชน และแตกต่างจากผลงานวิจัยของสาวตรี คงยืน (2544: 83) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้คลอรีนฆ่าเชื้อโรคในระบบประปาหมู่บ้าน กรณีศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า อาชีพไม่มีผลต่อการยอมรับการใช้คลอรีนฆ่าเชื้อโรคในระบบประปาหมู่บ้าน และแตกต่างจากผลการศึกษาของประเสริฐ แก้วประดับ (2548) ที่ทำการศึกษาการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนคงใหญ่ ของประชาชนตำบลสร้างถ่อน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนคงใหญ่ สำหรับผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจมีสาเหตุมาจากอาชีพเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป มีความเกี่ยวข้องกับโครงการ ในด้านผลผลิต หรือการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ทำให้ประชาชนมีงานทำมากขึ้น จึงอาจทำให้เป็นเหตุจูงใจให้เกิดการยอมรับโครงการ

- ระดับการศึกษา (X₃)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสุริดา วงศ์สว่าง (2536: 84-91) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่ว เฉพาะที่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตวังทองหลางกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้รถยนต์ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการยอมรับต่างกัน โดยผู้ใช้รถยนต์ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่ว สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า เช่นเดียวกับการศึกษาของเนาวรัตน์ เกิดกาญจน์ (2540) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง การสื่อสารในองค์การกับการยอมรับระบบคุณภาพ ISO 9000 ของบริษัท ไทยแอร์พอร์ต กราฟฟ์ เซอร์วิสেস จำกัด และบริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบคุณภาพ ISO 9000 โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการยอมรับระบบคุณภาพ ISO 9000 ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ เช่นเดียวกับการศึกษาของชัยยุทธ คุณชมภู (2542) ที่ทำการศึกษารื่องการยอมรับของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการยอมรับการประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ โดยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจะยอมรับการประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติกุยบุรีมากขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมยุรี ภทรชัยกุลปต์ (2542: 140-141) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยศึกษากับผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 350 คน พบว่า ระดับการศึกษามีผลต่อการยอมรับใช้จักรยานในชีวิตประจำวันของประชาชน และเป็นไปในทางเดียวกับผลการศึกษาของปนัดดา อินทรารุข (2543) ที่ทำการศึกษารื่องการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001: ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล คิวรี ฟุตแวร์ จำกัด พบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญพิมล กิรติขจร (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรมหาชนของข้าราชการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กับข้าราชการ จำนวน 221 คน พบว่า ระดับการศึกษาของข้าราชการ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรมหาชน ทั้งนี้ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน การรับรู้ข่าวสารไม่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการยอมรับที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก โดยปัจจัยดังกล่าวได้แก่ เพศ (X_1) อายุ (X_2) ระยะเวลาการอยู่อาศัย (X_4) รายได้ (X_6) การถือครองที่ดิน (X_7) และ การรับรู้ข่าวสาร (X_8) ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียด ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปิยะนาค ปิ่นทอง (2540:141) เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการยอมรับการแปรรูป อสมท. เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสกวเดือน ปธนสมิทธิ์ (2540ก: 88) ที่ได้ทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการปรับระบบของพนักงานธนาคาร พบว่า เพศต่างกัน มีการยอมรับการปรับระบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ มยุรี ภัทรชัยคุปต์ (2542: 140-141) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยศึกษากับผู้ประกอบการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เพศ ไม่มีผลต่อการยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน ทำนองเดียวกับผลงานของชัชวาลย์ ชมศิริตระกูล (2542:117) เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติในการยอมรับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการยอมรับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปนัดดา อินทราวุธ (2543) ได้ศึกษาการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ของพนักงาน: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล คิวริตี้ฟู้ดแวร์ จำกัด พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 โดยพนักงานที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ไม่แตกต่างกัน และเช่นเดียวกับการศึกษาของสาวตรี คงยืน (2544: 83) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้คลอรีนฆ่าเชื้อโรคในระบบประปาหมู่บ้าน กรณีศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า เพศไม่มีผลต่อการยอมรับการใช้คลอรีนฆ่าเชื้อโรคในระบบประปาหมู่บ้าน สอดคล้องกับผลการศึกษาของกรกฎ งามชัยเดช (2543) ซึ่งได้ทำการศึกษารองรับการยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการ: กรณีศึกษาการสื่อสารแห่งประเทศไทย พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ที่อยู่ในขอบข่ายขอรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มีเพศแตกต่างกันมีการยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสุวรรณี อุคมปอง (2544) ที่ได้ทำการศึกษารองรับการยอมรับนโยบาย

ปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขา: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร พบว่า เพศต่างกัน มีการยอมรับนโยบายปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุบลวรรณ ณ นคร (2545) ได้ศึกษาเรื่องการตัดสินใจยอมรับระบบงานคอมพิวเตอร์การค้าต่างประเทศระบบใหม่ของพนักงานฝ่ายการค้าต่างประเทศ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า พนักงานมีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจยอมรับระบบงานคอมพิวเตอร์การค้าต่างประเทศระบบใหม่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมาโนชัย ชื้อสตัย (2546) ศึกษาการยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำท่าอากาศยานกรุงเทพต่อหน่วยธุรกิจ พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาของนิวัติ เจริญสิทธิพันธ์ (2547) ที่ศึกษาเรื่องการยอมรับของผู้ขับขีรถแท็กซี่ในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิง ผลการวิจัยพบว่า เพศ ที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีการยอมรับในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของประเสริฐ แก้วประดับ (2548) ที่ทำการศึกษการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนคงใหญ่ ของประชาชนตำบลสร้างถ่อน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนคงใหญ่ ทั้งนี้ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันสภาพทางสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่

- อายุ (X_2)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพลินพร ผิวงาม (2533: 98) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมของประชาชน ศึกษากรณีโครงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบริโภคในหมู่บ้านตำบลคูบัว จังหวัดราชบุรี พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมของประชาชน เช่นเดียวกับการวิจัยของสิรินาถ สุนทรภรณ์ (2537: 121) ศึกษาเรื่องการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม พบว่า ตัวแปรอายุ ไม่มีผลต่อการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนแต่อย่างใด และสอดคล้องกับการศึกษาของสกาเวเดือน ปณสมิทธิ์. (2540 ก: 88) ที่ได้ทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการปรับรื้อระบบของพนักงานธนาคาร พบว่า อายุต่างกัน มีการยอมรับการปรับรื้อระบบไม่แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับชัชวาล ชมศิริตระกูล (2542) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการยอมรับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ: ศึกษากรณีพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า อายุของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการยอมรับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และเป็นไปในทางเดียวกับการศึกษาของมยุรี ภัทรชัยาคูปต์ (2542: 140-141) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยศึกษากับผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า อายุ ไม่มีผลต่อการยอมรับการใช้จักรยานในวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน สอดคล้องกับการศึกษาของกรกฎ รามชัยเดช (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการ: กรณีศึกษาการสื่อสารแห่งประเทศไทย พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ที่อยู่ในขอบข่ายขอรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มีอายุ แตกต่างกันมีการยอมรับการนำระบบบริหารงานตามมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปรับปรุงบริการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับการศึกษาของกมลรัตน์ รัตนมาลัย (2544) ศึกษาเรื่องบรรยากาศองค์การกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 9002 ของพนักงานต้อนรับภาคพื้นของการบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9002 ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของนัยนา ยุติศาสตร์ (2545) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการวิเคราะห์อันตรายและการควบคุมจุดวิกฤตของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนม พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบการวิเคราะห์อันตรายและการควบคุมจุดวิกฤตของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนม ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับเพ็ญพิมล กิรติขจร (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับการปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรมหาชนของข้าราชการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กับข้าราชการ จำนวน 221 คน พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรมหาชน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของชนินทร์ พรหมเพชร (2545: 102) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับมาตรฐาน มอก. 18001: กรณีศึกษาพนักงานบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ท่าหลวง) จำกัด พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐาน มอก. 18001 เช่นเดียวกับกับผลงานวิจัยของอุบลวรรณ ณ นคร (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจยอมรับระบบงานคอมพิวเตอร์การค้าต่างประเทศระบบใหม่ของพนักงานฝ่ายการค้าต่างประเทศ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า พนักงานมีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจยอมรับระบบงานคอมพิวเตอร์การค้าต่างประเทศระบบใหม่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมานิชย์ ชื้อสัดย์ (2546) ศึกษาการยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำท่าอากาศยานกรุงเทพต่อหน่วยธุรกิจ

พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับนิวติ เจริญสิทธิพันธ์ (2547) ศึกษาเรื่องการยอมรับของผู้ขับจี้รถแท็กซี่ในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิง ผลการวิจัยพบว่า อายุ ที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีการยอมรับในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิงแตกต่างกัน และสนับสนุนผลงานวิจัยของประเสริฐ แก้วประดับ (2548) ที่ทำการศึกษาการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนคงใหญ่ ของประชาชนตำบลสร้างถ่อน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนคงใหญ่ ทั้งนี้ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากมีปัจจัยอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบ เช่น ระดับการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับโครงการ ที่ทำให้เกิดความคิดเห็นที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมากกว่าปัจจัยด้านอายุ

- ระยะเวลาการอยู่อาศัย (X₄)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระยะเวลาไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการการศึกษา สอดคล้องกับนิวติ เจริญสิทธิพันธ์ (2547) ศึกษาเรื่องการยอมรับของผู้ขับจี้รถแท็กซี่ในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิง ผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีการยอมรับในการใช้ก๊าซธรรมชาติแทนน้ำมันเชื้อเพลิงแตกต่างกัน และแตกต่างจากผลการศึกษาของสิรินาถ สุนทรภรณ์ (2537: 121) ศึกษาเรื่องการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม พบว่า ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชน และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของรักษาติ วัฒนาประชากุล (2542) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสวนป่ากลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระยะเวลาการอยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสวนป่ากลางดง ทั้งนี้จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านระยะเวลาการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตรายเล็ก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากมีปัจจัยอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบ และมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นหรือยอมรับนั้น ๆ เช่น การรับทราบข่าวสารหรือความรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

- รายได้ (X₅)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับอลงกรณ์

เหล่างาม (2534) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของชาวบ้านในหมู่บ้านเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่า รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีของชาวบ้านในหมู่บ้านเทคโนโลยี เช่นเดียวกับการศึกษาของอุทุมพร ธีระธรรม (2537: 76-77) ที่ศึกษาการยอมรับบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับประชาชนการยอมรับบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขของประชาชนเช่นเดียวกับผลการศึกษาของสิรินาถ สุนทรภรณ์ (2537: 121) ศึกษาเรื่องการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม พบว่า รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีผลต่อการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนแต่อย่างใด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสกาเตือน ปธนสมิทธิ์ (2540ก: 88) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการปรับรื้อระบบของพนักงานธนาคาร พบว่า รายได้ต่างกัน มีการยอมรับการปรับรื้อระบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับผลการศึกษาครั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะมีปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลมากกว่ารายได้เป็นองค์ประกอบ เช่น ระดับการศึกษา อาชีพ หรือความรู้เกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียน เป็นต้น

- การถือครองที่ดิน (X_8)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การถือครองที่ดินไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กในด้านวัสดุเชื้อเพลิง เช่นเดียวกับการศึกษาของอุษา หงส์กาญจนกุล (2533: 114) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับนวัตกรรมการเลี้ยงไหมของเกษตรกรบ้านหนองเชียงอูย ตำบลป่าหวายน้ำ อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ขนาดการถือครองที่ดินเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมการเลี้ยงไหมของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสมศรี บุญเรือง (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่องการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวโพดของเกษตรกรตามโครงการส่งเสริมการผลิตข้าวโพดลูกผสมครบวงจร จังหวัดชุมพร พบว่า ขนาดพื้นที่เกษตรแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวโพดไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาแตกต่างกับผลการศึกษาของบุญธรรม คำพอ (2520) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ เฉพาะกรณีในเขตโครงการมูลนิธิบูรณะชนบท พบว่าการถือครองที่ดินมากกว่าจะมีการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่มากกว่า และแตกต่างกับผลการศึกษาของเกศินี ปายะนันท์ (2540:22) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมของเกษตรกรแผนใหม่ระดับฟาร์ม พบว่า ขนาดพื้นที่ปลูกหม่อน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมของเกษตรกรแผนใหม่ระดับฟาร์ม และไม่สอดคล้อง

กับผลการศึกษาของปกรณ์ เอกปณิธานพงศ์ (2541: 116) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงโคเนื้อลูกผสมของเกษตรกร อำเภอเมือง จังหวัด สงขลา พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (รายได้ เนื้อที่ถือครอง) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเลี้ยงโคเนื้อลูกผสม และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชวิพร มั่งสุวรรณ (2543) ที่ศึกษาเรื่องการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตรของเกษตรกรในหมู่บ้านใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร พบว่า ขนาดพื้นที่การถือครอง มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตรในพื้นที่ที่ศึกษาจากการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินถือครอง จึงเป็นผลให้การถือครองที่ดินไม่เป็นเหตุจูงใจที่ทำให้ยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก

- การรับรู้ข่าวสาร (X_8)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กในด้านวัสดุเชื้อเพลิง ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอลงกรณ์ เหล่างาม (2534) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของชาวบ้านในหมู่บ้านเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การติดต่อสื่อสารกับชุมชนอื่นมาครั้ง ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีของชาวบ้านในหมู่บ้านเทคโนโลยี เช่นเดียวกับการศึกษาของสิรินาถ สุนทรภรณ์ (2537:121) ศึกษาเรื่องการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม พบว่า การรับรู้ข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนของประชาชนแต่อย่างใด เช่นเดียวกับผลการศึกษาของชนินทร์ ชมจินดา (2543) ได้ศึกษาการนำระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปฏิบัติงาน: ศึกษากรณีผู้ช่วยผู้จัดการสาขานาการไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พบว่าตัวแปร การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO 9002 มาใช้ในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับการศึกษาของประเสริฐ แก้วประดับ (2548) ที่ทำการศึกษารับการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนดงใหญ่ ของประชาชนตำบลสร้างถ่อน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า การรับรู้ข่าวสารไม่มีอิทธิพลกับการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชนดงใหญ่ จากการศึกษพบว่า ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเป็นเพราะตัวอย่างที่ศึกษาไม่มีความรู้หรือ ทราบข้อมูล ข่าวสาร หรือรายละเอียดเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนที่สามารถนำมาผลิตไฟฟ้าเท่าที่ควร